

คู่มือแนวปฏิบัติ

ตามเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหา
และการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา

โรงพยาบาลปิบุณ อำเภอปิบุณ จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำนำ

กระทรวงสาธารณสุข ได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดจ้างและการส่งเสริมการขายยา และเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยา และเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา สำหรับส่วนราชการ หน่วยงาน และหน่วยบริการของกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนผู้สั่งใช้ยา ผู้ประกอบวิชาชีพ และบุคลากรสาธารณสุขที่เกี่ยวข้อง จนกระทั่งถึงการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา อย่างมีธรรมาภิบาล ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาบาล ข้าราชการ นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรียังมีมติให้กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมผลักดันให้ปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดจ้างและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๔ อย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันมิให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน ป้องกันการทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในกิจกรรมการจัดซื้อจัดจ้างและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา และต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับหน่วยงานอื่น ๆ

โรงพยาบาลพิปูน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้จัดทำคู่มือแนวทางปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดจ้างและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างและการขายยาและ เวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาของผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้ดำรงตนตามกรอบจริยธรรมบนพื้นฐานธรรมาภิบาล และเพื่อให้ผู้บริหาร ผู้สั่งใช้ยา ผู้ประกอบวิชาชีพ และบุคลากรสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างและส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาของกระทรวงสาธารณสุข ได้นำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ต่อไป

งานเภสัชกรรม
โรงพยาบาลพิปูน

สารบัญ

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
อรรถกถา	ค-ง
บทที่ ๑	
หลักการ	๑
เกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริม	๑
การขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายของโรงพยาบาลปิ๊น	
คำนิยาม	๑
เนื้อหาแต่ละหมวด	๓
บทที่ ๒	
แนวปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการ	๗
ส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายของโรงพยาบาลปิ๊น	
บทที่ ๓	
มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐและภาคเอกชน	๙

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ศึกษามาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๐ พบว่าหน่วยงานและหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีการกำหนดแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๗ เกือบทุกหน่วยงาน และพบประเด็นเงินบริจาคของบริษัทยา หน่วยงานและหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีการดำเนินการอย่างเคร่งครัดหากแต่ไม่มีระบบการจัดเก็บข้อมูลหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข นอกจากนี้ จากการสอบสวนของ สำนักงาน ป.ป.ท. และกรมสอบสวนคดีพิเศษ พบการกระทำในลักษณะเป็นกระบวนการที่โยงใย เป็นเครือข่ายการทุจริต แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใช้สิทธิและเครือข่าย กลุ่มบุคลากรในโรงพยาบาลและกลุ่มบริษัทจำหน่ายยา ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเสนอคณะรัฐมนตรีประเด็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดในกระบวนการเบิกจ่ายยา ๓ ประเภท คือ การสวมสิทธิ การยืมยา และการซื้อปียาเพื่อใช้เป็นแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ ดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะเชิงระบบ

๑.๑ เสนอให้ผลักดันยุทธศาสตร์การใช้อย่างสมเหตุผล ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์คำนึงถึงเหตุผลทางวิชาการในการตัดสินใจจ่ายยามากกว่าคำนึงถึงผลประโยชน์จากบริษัทยา

๑.๒ ให้มีศูนย์ประมวลข้อมูลสารสนเทศด้านยา ซึ่งเชื่อมโยงกับโรงพยาบาลทุกสังกัด และกรมบัญชีกลาง เพื่อตรวจสอบการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต และในระหว่างที่ยังไม่มีศูนย์ประมวลข้อมูลสารสนเทศด้านยาดังกล่าว กรมบัญชีกลางต้องมีมาตรการควบคุมค่าใช้จ่ายผู้ป่วยนอกและใน ระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ

๑.๓ กำหนดหลักเกณฑ์การจัดซื้อยา

๑.๓.๑ ห้ามไม่ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อทำการหาราได้ในลักษณะผลประโยชน์ต่างตอบแทนทุกประเภทจากบริษัทยา เข้ากองทุนสวัสดิการสถานพยาบาล

๑.๓.๒ ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านต้นทุน มาตรฐานระยะเวลาในการส่งมอบ การให้บริการ และราคา ประกอบการตัดสินใจ

๑.๓.๓ ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อกำหนดคุณสมบัติของบริษัทคู่ค้าในร่างขอบเขตของงาน หรือรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุ ให้บริษัทคู่ค้าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๗๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมีระบบอบรมเกณฑ์จริยธรรมแก่พนักงาน โดยให้เป็นคะแนนวัดในคะแนนหลักเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพต่อราคา

๑.๓.๔ ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อ ใช้กลไกต่อรองราคาตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบยาแห่งชาติกำหนด

๑.๓.๕ ให้เพิ่มความเข้มงวดของระบบตรวจสอบภายใน ทั้งในระดับสถานพยาบาลและระดับหน่วยงานต้นสังกัดของสถานพยาบาล

๒. ข้อเสนอแนะเชิงภารกิจ

๒.๑ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายดำเนินการอย่างเข้มงวด

๒.๒ ผลักดันให้มีการปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการขายยา

๒.๒.๑ ให้กระทรวงสาธารณสุข และคณะกรรมการพัฒนาระบบยาแห่งชาติ บังคับใช้เกณฑ์จริยธรรมอย่างเป็นรูปธรรม ประชาสัมพันธ์และปลูกฝังให้บุคลากรและภาคประชาชนมีความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการเสนอขายยาอย่างเหมาะสม

๒.๒.๒ ให้สภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณสุขจัดให้มีเกณฑ์จริยธรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเสนอขายยา และการส่งจ่ายในจรรยาบรรณวิชาชีพ

๒.๒.๓ ให้เกณฑ์จริยธรรมเป็นกลยุทธ์เสริมสร้างธรรมาภิบาลระบบจัดซื้อและควบคุมค่าใช้จ่ายด้านยาของสถานพยาบาล

๒.๓ ปลูกจิตสำนึกของบุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๒.๓.๑ ให้หน่วยงานต้นสังกัดประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์จริยธรรมให้บุคลากรทราบ และประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันในการปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรม

๒.๓.๒ ให้สถานพยาบาลประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์จริยธรรมการส่งเสริมการขายยา และการใช้ยาอย่างสมเหตุสมผล ให้ประชาชนได้รับทราบในรูปแบบของสื่อที่มีความเข้าใจง่าย สร้างเครือข่ายที่ประกอบไปด้วยบุคลากรในสถานพยาบาลและประชาชน ทำการเฝ้าระวังและตรวจสอบการส่งเสริมการขายยาและการใช้ยาอย่างไม่เหมาะสม รวมถึงมีช่องทางในการร้องเรียนและแจ้งข้อมูลกระทำผิดให้แก่หน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง

๒.๓.๓ ให้กรมบัญชีกลางประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิรักษาพยาบาลในระบบสวัสดิการข้าราชการ ให้ผู้ใช้สิทธิมีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และไม่ใช้สิทธิของตนโดยไม่สุจริต

๒.๔ การสร้างมาตรฐานการควบคุมภายในที่เหมาะสมของภาคเอกชนเพื่อป้องกันการส่งเสริมการขายยาที่ไม่เหมาะสม

กระทรวงสาธารณสุข สนองตอบต่อมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จึงปรับปรุงเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาของกระทรวงสาธารณสุข พงศ. ๒๕๖๔ โดยบังคับใช้กับส่วนราชการ หน่วยงานและหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมนี้อย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนในกิจกรรมของการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา ป้องกันการทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และเป็นแบบอย่างที่ดีงามให้หน่วยงานอื่นต่อไป

บทที่ ๑

หลักการ

การจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา ที่ขาดจริยธรรมและการใช้ยาที่ไม่สมเหตุสมผล เกิดปัญหาการบริโภคยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาเกินจำเป็น ราคาแพงเกินควร เป็นปัญหาส่วนหนึ่งของการเข้าถึงยาที่จำเป็นของผู้ป่วย และมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลของประเทศที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการขายที่ขาดจริยธรรมได้ดึงเอาบุคลากรสาธารณสุขเข้าร่วมรับผลประโยชน์ทับซ้อนในรูปแบบต่าง ๆ จากบริษัทยา หรือเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา ซึ่งเป็นผลประโยชน์ทางตรงและผลประโยชน์แอบแฝงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เงินตอบแทน ของกำนัล การเดินทางไปต่างประเทศ เป็นต้น การส่งเสริมการขายในกระบวนการจัดซื้อจัดหา ตลอดจนการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาในลักษณะดังกล่าว กลายเป็นส่วนหนึ่งในสถานการณ์ปกติของสังคมไทย ทำให้บุคลากรสาธารณสุขบางส่วนเข้าใจผิด และเชื่อว่าผลประโยชน์เหล่านี้เป็นสิทธิพึงได้รับหรือใช้ประโยชน์โดยมิได้ตระหนักว่าจะส่งผลกระทบต่องบประมาณแผ่นดิน ธรรมาภิบาลของระบบยาและระบบสุขภาพโดยรวม

ซึ่งธรรมาภิบาลของระบบยาจะเกิดขึ้นได้นั้น ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่ของระบบยา จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบทุกคนในการดำรงตนตามกรอบจริยธรรมบนพื้นฐานของความถูกต้องและข้อเท็จจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารหรือผู้นำของแต่ละหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่อยู่ในหรือเกี่ยวข้องกับกระบวนการของระบบยา จะต้องยึดมั่นในหลักคุณธรรมจริยธรรมและปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาของกระทรวงสาธารณสุข ที่กำหนดอย่างเคร่งครัดและเป็นแบบอย่างที่ดีงามให้กับหน่วยงานอื่น

เกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๔

คำนิยาม

๑. ส่วนราชการ หมายความว่า กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๒. หน่วยงาน หมายความว่า หน่วยงานระดับกอง หรือเทียบเท่าในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
๓. เกณฑ์จริยธรรม หมายความว่า เกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาของกระทรวงสาธารณสุข
๔. ธรรมาภิบาลระบบยา หมายความว่า การบริหารจัดการระบบยาที่ดี ตั้งแต่การคัดเลือก จัดหา กระจายการใช้ยา และการปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรม ซึ่งเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕
๕. ยา หมายความว่า ยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๖. เวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา หมายความว่า วัสดุการแพทย์ วัสดุทันตกรรม วัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์ วัสดุเอกซเรย์ วัสดุอื่น ๆ ที่ใช้ในทางการแพทย์ และหมายความรวมถึงอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้กับผู้ป่วยเฉพาะราย
๗. การส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา หมายความว่า การที่ผู้ขายต้องการให้ข้อมูล ข้อความ การชักชวน จูงใจ หรือการกระทำด้วยวิธีอื่นใดที่มุ่งหมายให้มีการสั่งใช้ การสั่งซื้อ หรือการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา เพื่อประโยชน์ทางการค้า

๘. การโฆษณา หมายความว่า การกระทำไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเกี่ยวกับยาและเวชภัณฑ์ที่มีขาย เพื่อประโยชน์ทางการค้า

๙. ข้อความ หมายความว่า เรื่องราวหรือข้อเท็จจริง ไม่ว่าปรากฏในรูปแบบของตัวอักษร ตัวเลข ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือรูปแบบอื่นใด ที่สื่อความหมายได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเอง หรือโดยผ่านวิธีการ หรือสื่อใด ๆ

๑๐. ของขวัญ หมายความว่า ประโยชน์อันเป็นทรัพย์สิน สิ่งของ ของชำร่วย ที่บริษัทฯ หรือเวชภัณฑ์ที่มีขาย มอบให้แก่บุคลากรเพื่อประโยชน์ทางการค้า

๑๑. ตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีขาย หมายความว่า ตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีขาย ที่แจกแก่บุคคล ส่วนราชการ หน่วยงาน หรือหน่วยบริการ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับรูปแบบและลักษณะของยาและเวชภัณฑ์ที่มีขาย หรือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทางคลินิก โดยยกเว้นเพื่อการศึกษาหรือวิจัย (กรณีที่น่าตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์มาใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดซื้อจัดหา

๑๒. ประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ หมายความว่า สิ่งที่มีมูลค่า และให้หมายความรวมถึงการลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน หรือการอื่นใด ซึ่งเป็นการกระทำให้ผู้นั้นได้รับประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นเงินได้ หรือไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนด

๑๓. ปกติประเพณีนิยม หมายความว่า เทศกาลหรือวันสำคัญซึ่งอาจมีการให้ของขวัญกันให้ หมายความว่ารวมถึงโอกาสในการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ การแสดงความเสียใจ หรือการให้ความช่วยเหลือตามมารยาทที่ถือปฏิบัติกันในสังคมด้วย

๑๔. ผู้สั่งใช้ หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ หรือบุคลากรทางการแพทย์อื่น ที่มีสิทธิหรือหน้าที่ในการสั่งใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีขาย

๑๕. ผู้ประกอบวิชาชีพ หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทันตกรรม เภสัชกรรม การพยาบาล เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัด การแพทย์แผนไทย การสาธารณสุขชุมชน และผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาอื่น ตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ

๑๖. ผู้แทนบริษัทฯ หรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขาย หมายความว่า ตัวแทนของบริษัท และบริษัทผู้จัดจำหน่ายเวชภัณฑ์ที่มีขาย ที่มีหน้าที่เข้าพบผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อนำเสนอข้อมูลยาและเวชภัณฑ์ที่มีขาย

๑๗. บริษัทฯหรือเวชภัณฑ์ที่มีขาย หมายความว่า บริษัทบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการผลิต นำเข้าและจำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายทั้งในและต่างประเทศ (รวมถึงบริษัทฯหรือเวชภัณฑ์ที่มีขายที่เกี่ยวข้องกับมูลนิธิ สมาคม องค์กร ฯลฯ) ทั้งนี้ รวมถึงองค์การเภสัชกรรม

๑๘. ผู้บริหาร หมายความว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำหน้าที่คัดเลือก เสนอ จัดหา หรือดำเนินการสั่งซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มีขาย ในหน่วยบริการหรือหน่วยงาน

๑๙. ผู้มีอำนาจ หมายความว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำหน้าที่คัดเลือก เสนอ จัดหา หรือดำเนินการสั่งซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มีขาย ในหน่วยบริการหรือหน่วยงาน

๒๐. บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดหา หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตำแหน่งหรือที่ได้รับมอบหมาย ให้ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดหาของหน่วยบริการหรือหน่วยงาน

๒๑. นักศึกษา หมายความว่า ผู้ที่กำลังศึกษาระดับก่อนปริญญาในสถานศึกษา

๒๒. สถานศึกษา หมายความว่า สถาบันการศึกษาระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหรือสถาบันร่วมสอนในสาขาทางการแพทย์และสาธารณสุข สถาบันพระบรมราชชนก โรงพยาบาลศูนย์ หรือโรงพยาบาลทั่วไป หรือสถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีการเรียนการสอนบุคลากรทางการแพทย์

เกณฑ์จริยธรรม ฯ นี้ ประกอบด้วยเนื้อหา ๕ หมวด

หมวดที่ ๑ ผู้สั่งใช้

หมวดที่ ๒ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ

หมวดที่ ๓ เกสเซอร์หรือผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

หมวดที่ ๔ ส่วนราชการ หน่วยงาน หน่วยบริการ

หมวดที่ ๕ บริษัทฯ หรือเวชภัณฑ์ที่มีขาย

หมวดที่ ๑ ผู้สั่งใช้

๑. ผู้สั่งใช้ไม่รับประโยชน์จากบริษัทฯ หรือเวชภัณฑ์มีขาย ในลักษณะดังต่อไปนี้

๑.๑ เงินไม่ว่ากรณีใด ๆ ยกเว้นเงินค่าตอบแทนวิทยากรบรรยายทางวิชาการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าที่พักสำหรับวิทยากรเท่านั้น และเงินที่เป็นทุนวิจัยจากบริษัทฯ หรือเวชภัณฑ์ที่มีขาย

๑.๒ ของขวัญ ของที่ระลึก ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่มีผู้มอบให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงคู่สมรสหรือญาติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่

๑.๒.๑ สิ่งที่ได้รับตามกฎหมาย หรือกฎ หรือเป็นสิ่งที่ได้รับตามจำนวนที่สมควรตามปกติประเพณีนิยมในการปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นการรับการให้ในลักษณะให้แก่บุคคลทั่วไปหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

๑.๒.๒ สิ่งที่เกิดประโยชน์แก่งานด้านวิชาการที่ส่งผลถึงการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ยังประโยชน์แก่ผู้ป่วย ให้ได้รับในนามของสถานพยาบาลหรือหน่วยงาน

๒. ผู้สั่งใช้ต้องไม่แสดงตนในการโฆษณาหรือการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายใด ๆ ต่อสาธารณชนในเชิงธุรกิจ

๓. ผู้สั่งใช้ต้องไม่รับการสนับสนุนโดยตรงจากบริษัทฯ หรือบริษัทเวชภัณฑ์ที่มีขายในการไปประชุม สัมมนาอบรม ดูงานทางวิชาการ ทั้งในและต่างประเทศ

๔. ผู้สั่งใช้ต้องเปิดเผยว่าตนมีส่วนเกี่ยวข้องทางผลประโยชน์กับบริษัทฯ หรือเวชภัณฑ์ที่มีขายนั้นในสถานะใด เมื่อแสดงความเห็นต่อสาธารณะโดยการพูด การเขียน หรือโดยวิธีการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายในทางวิชาการ

๕. ผู้สั่งใช้สามารถรับการสนับสนุนการวิจัย โดยผ่านระบบการรับสั่งสนับสนุนและการกำกับดูแลของหน่วยบริการหรือหน่วยงาน

๖. ในการนำตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายมาจ่ายให้กับผู้ป่วย เป็นสำคัญไม่มุ่งหวังเพื่อเป็นการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขาย หรือประโยชน์ส่วนตนโดยผ่านระบบกำกับดูแล การรับและการจ่ายตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายของส่วนราชการ หน่วยงาน หน่วยบริการ ซึ่งควรเป็นระบบที่ตรวจสอบได้

๗. ผู้สั่งใช้ต้องสั่งใช้ยาด้วยชื่อสามัญทางยา

หมวดที่ ๒ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ

๘. ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจต้องกำชับให้หน่วยงานในสังกัดดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์จริยธรรมอย่างเป็นรูปธรรม โดยจัดทำแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้อง และมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าเกณฑ์จริยธรรมฉบับนี้ และประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในที่เปิดเผยให้แก่บุคลากรรับทราบ

๙. ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ ต้องกำหนดนโยบายและจัดระบบที่มีธรรมาภิบาล และป้องกันมิให้มีผลประโยชน์ทับซ้อนในกิจกรรม ดังต่อไปนี้

๙.๑ การคัดเลือกยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา เพื่อให้ได้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

๙.๒ การจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา เป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ กฎกระทรวง ระเบียบ และที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยสามารถนำเกณฑ์จริยธรรมของผู้จำหน่ายมาพิจารณาประกอบการคัดเลือกบริษัทยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาก็ได้ และต้องจัดซื้อยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีโซยาด้วยราคาสุทธิ

๙.๓ การรับเงินสนับสนุนจากบริษัทยาจากการซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา ต้องไม่เป็นการหารายได้ในลักษณะผลประโยชน์ต่างตอบแทนทุกประเภท

๙.๔ การรับและการสั่งใช้ตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา ต้องคำนึงถึงประโยชน์และความปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นสำคัญ ไม่มุ่งหวังเพื่อเป็นการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา หรือประโยชน์ส่วนตน

๙.๕ การควบคุมกิจกรรมส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาในส่วนราชการหน่วยงานหรือหน่วยบริการ เช่น การกำหนดบริเวณและกำหนดเวลาที่อนุญาตให้ทำกิจกรรม เกณฑ์การรับสิ่งสนับสนุนของส่วนราชการ หน่วยงานหรือหน่วยบริการ ห้ามจัดกิจกรรมที่มีโฆษณาแอบแฝง ดังนี้

๙.๕.๑ อนุญาตให้ผู้แทนบริษัทยา พนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา ดำเนินกิจกรรมตามเวลาและสถานที่กำหนด

๙.๕.๒ ห้ามรับสิ่งสนับสนุนจากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีโซยาเป็นการส่วนตัว เว้นแต่เป็นการให้แก่หน่วยงานบริการหรือหน่วยงานนโยบาย กำกับดูแลให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนราชการ หน่วยงาน หรือหน่วยบริการ

๙.๕.๓ ไม่อนุญาตให้จัดกิจกรรมที่มุ่งให้ความรู้ด้านสุขภาพแก่ประชาชนที่เชื่อมโยงถึงชื่อทางการค้าของยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา หรือการอื่นใด ที่เป็นการโฆษณาแอบแฝง

๙.๕.๔ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ ต้องจัดให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงด้านทุจริตความเสี่ยง ด้านผลประโยชน์ทับซ้อน ระบบตรวจสอบภายใน และระบบควบคุมภายใน อย่างเข้มงวดและมีประสิทธิภาพ

๑๐. ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ ต้องปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมเช่นเดียวกับผู้สั่งใช้ในหมวดที่ ๑ โดยเคร่งครัด

หมวดที่ ๓ เกสักรหรือผู้ประกอบการวิชาชีพอื่นและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

๑๑. เกสักรหรือผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดหา การจ่ายและส่งมอบยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา ปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมฉบับนี้ โดยดำเนินการ ดังนี้

๑๑.๑ ต้องปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรม เช่นเดียวกับผู้สั่งใช้หมวดที่ ๑ โดยเคร่งครัด

๑๑.๒ ดำเนินกิจกรรมตามนโยบายและระบบที่กำหนด เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

๑๑.๓ จัดทำและนำเสนอข้อมูลที่มีหลักฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจคัดเลือกยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาของหน่วยบริการหรือหน่วยงาน โดยไม่กีดกันบริษัทใดบริษัทหนึ่ง หรือมุ่งหวังประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น

๑๒. ไม่ประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่เอกสาร แผ่นพับ แผ่นป้าย หรือสื่อชนิดอื่นใดที่มีเนื้อหาเชิงโฆษณาชวนเชื่อหรือเป็นการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาแก่ผู้ป่วยและประชาชน

หมวดที่ ๔ ส่วนราชการ หน่วยงาน หน่วยบริการ

๑๓. กำหนดแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับเกณฑ์จริยธรรมฯ และบริบทของส่วนราชการ หน่วยงาน หรือหน่วยบริการ โดยมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าเกณฑ์จริยธรรมฯ และประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรติดไว้ในที่เผยแพร่ให้แก่บุคลากรรับทราบ

๑๔. ดำเนินการตามนโยบายและจัดระบบที่มีธรรมาภิบาล และป้องกันมิให้มีผลประโยชน์ทับซ้อนตามกิจกรรม ดังต่อไปนี้

๑๔.๑ การคัดเลือกยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา เพื่อให้ได้ยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

๑๔.๒ การจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา เป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ กฎกระทรวง ระเบียบ และที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยสามารถนำเกณฑ์จริยธรรมที่มีโซยาได้ และต้องจัดซื้อยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีโซยาด้วยราคาสุทธิ

๑๔.๓ การรับเงินสนับสนุนจากบริษัทยาจากการซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา ต้องไม่เป็นการหารายได้ในลักษณะผลประโยชน์ตอบแทนทุกประเภท

๑๔.๔ การรับและการสั่งใช้ตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา ซึ่งคำนึงถึงประโยชน์และความปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นสำคัญ ไม่มุ่งหวังเพื่อเป็นการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาหรือประโยชน์ส่วนตน

๑๔.๕ การควบคุมกิจกรรมส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาในส่วนราชการหน่วยงาน หรือหน่วยบริการ ดังนี้

๑๔.๕.๑ อนุญาตให้ผู้แทนบริษัทยา พนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาดำเนินกิจกรรมตามเวลาและสถานที่ที่กำหนด

๑๔.๕.๒ ห้ามรับสิ่งสนับสนุนจากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีโซยา เป็นการส่วนตัว เว้นแต่เป็นการให้แก่ส่วนราชการ หน่วยงาน หรือหน่วยบริการ โดยให้กำกับดูแล

๑๔.๕.๓ ห้ามจัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านสุขภาพแก่ประชาชนที่เชื่อมโยงถึงชื่อทางการค้าของยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยาหรือการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แอบแฝง

๑๔.๖ การรับการสนับสนุนจากบริษัทยาหรือบริษัทเวชภัณฑ์ที่มีโซยา เพื่อจัดประชุมวิชาการโดยรับการสนับสนุนงบดำเนินการ วิทยากร หรือข้อมูลวิชาการจากบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีโซยา ให้รับได้แต่ต้องเปิดเผยการสนับสนุนดังกล่าวให้ผู้เข้าร่วมประชุมรับทราบทุกครั้ง

๑๔.๗ การรับการสนับสนุนจากบริษัทหรือบริษัทเวชภัณฑ์ที่มีโซยาไปประชุม สัมมนา อบรม ดูงาน หรือบรรยายทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ กระทำได้เฉพาะ กรณีดังต่อไปนี้

๑๔.๗.๑ เป็นการประชุมอบรมทางวิชาการอันก่อประโยชน์ในวงราชการหรือหน่วยงานหรือหน่วยบริการ และไม่มีเงื่อนไขข้อมูลผูกมัดเพื่อส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีโซยา

๑๔.๗.๒ ให้รับการสนับสนุนในนามส่วนราชการ หน่วยงานหรือหน่วยบริการให้ส่วนราชการ หน่วยงานหรือหน่วยบริการ จัดทำระบบรับการสนับสนุนและกำหนดเกณฑ์คัดเลือกบุคลากรที่สมควรให้ไปประชุม สัมมนา อบรม ดูงาน หรือบรรยายทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยให้ได้รับการสนับสนุน ได้เฉพาะค่าเดินทาง ค่าลงทะเบียน ค่าวิทยากร ค่าอาหาร และค่าที่พัก สำหรับตนเองเท่านั้น และจำกัดเฉพาะช่วงเวลาและสถานที่ของการดูงาน การประชุม หรือการบรรยายทางวิชาการ

หมวดที่ ๕ บริษัทฯ หรือเวชภัณฑ์ที่มีขายยา

๑๕ บริษัทฯ หรือเวชภัณฑ์ที่มีขายยา และผู้แทนบริษัทฯ หรือพนักงานขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีขายยา ให้ถือปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพัฒนาระบบยาแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เรื่องเกณฑ์จริยธรรมว่าด้วยการส่งเสริมการขายยาของประเทศ พ.ศ.๒๕๕๙

บทที่ ๒

แนวปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ ที่มีไข้ยาของโรงพยาบาลพิบูล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช

เกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยา ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้รับปรุงมาจากเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยา ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗ การปรับปรุงเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยา และเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยา ของกระทรวงสาธารณสุขครั้งนี้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ศึกษาเรื่อง มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการ รักษาพยาบาลข้าราชการ เมื่อเดือน มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยมุ่งหวังให้กระทรวงสาธารณสุข ต้องผลักดันให้มีการนำ เกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยาของกระทรวงสาธารณสุข ไปบังคับ ใช้อีกส่วนราชการ หน่วยงาน และหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมนี้อย่าง เคร่งครัด เพื่อป้องกันมิให้มีผลประโยชน์ทับซ้อนในกิจกรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ ที่มีไข้ยาของกระทรวงสาธารณสุข ยังปรับปรุงไปตามร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว มีนัยสำคัญคือ การบริหารงาน ของรัฐจะต้องเป็นไปด้วยความโปร่งใส เปิดเผยและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ประกอบกับต้องใช้ประชาชน ปราศจากความเคลือบแคลงสงสัยในความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่ในการบริหารงานของรัฐ จึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการและกลไกในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นการขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมให้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและ ประพฤติชอบอย่างเข้มงวด และเป็นการสอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย

เกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยาของโรงพยาบาล พิบูล พ.ศ.๒๕๖๔ มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

๑. โรงพยาบาลพิบูล ต้องจัดทำแนวทางปฏิบัติตามเกณฑ์จริยธรรมจัดซื้อจัดจ้างและการส่งเสริม การขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยาของกระทรวงสาธารณสุข ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขตามประกาศ สาธารณสุข เรื่องเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยาของกระทรวง สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๔

๒. โรงพยาบาลพิบูล ต้องประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันในการปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้อง กับเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยาของกระทรวงสาธารณสุข นี้

๓. โรงพยาบาลพิบูล นำเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มี ไข้ยาของโรงพยาบาลพิบูล มาใช้ในการเสริมสร้างธรรมาภิบาลของระบบยา ปลุกและปลุกจิตสำนึกของบุคลากรที่ เกี่ยวข้องตามเกณฑ์จริยธรรมการจัดซื้อจัดหาและการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยาของกระทรวง สาธารณสุข ให้มีความเข้าใจในเรื่องการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวม และ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุสมผลให้เป็นรูปธรรม

๑. ต้องเปิดเผยว่าตนมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์กับบริษัทยาหรือเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยานั้น ในสถานะใด เมื่อแสดงความเห็นต่อสาธารณะโดยการพูด การเขียน หรือโดยวิธีการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับยาและเวชภัณฑ์ที่มีไข้ยา ในทางวิชาการ

๒. สามารถรับการสนับสนุนการวิจัย โดยผ่านระบบการรับสั่งสนับสนุนและการกำกับดูแลของหน่วยบริการ หรือหน่วยงาน

๓. การนำตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยามาจ่ายให้กับผู้ป่วยหรือหน่วยงาน ต้องคำนึงถึงประโยชน์และความปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นสำคัญ ไม่มุ่งหวังเพื่อเป็นการส่งเสริมการขายยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาหรือประโยชน์ส่วนตน โดยผ่านระบบกำกับดูแลการรับและการจ่ายตัวอย่างยาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาของส่วนราชการ หน่วยงาน หรือหน่วยบริการ ซึ่งควรเป็นระบบที่ตรวจสอบได้

๔. ต้องสั่งใช้ยาด้วยชื่อสามัญทางยา

๕. ต้องไม่รับประโยชน์จากบริษัทฯ หรือเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยา

บทที่ ๓

มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐและภาคเอกชน

สาระสำคัญความผิดฐานให้สินบนเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๔

การติดสินบน เป็นปัญหาการทุจริตที่พบมากในประเทศไทย ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นในการทุจริตระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจในการจัดซื้อจัดจ้าง ที่ไม่มีการแข่งขันอย่างแท้จริงและกระบวนการที่ไม่โปร่งใส มาตรการทางกฎหมายจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อภาคเอกชนเพื่อศึกษาหาความรู้ รวมทั้งเป็นปณตางในการป้องกันการทุจริต หากภาคเอกชนหันได้มีนิติสัมพันธ์กับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเริ่มต้นจากความหมายของคำว่า สินบน

สินบน คืออะไร

สินบน คือ ทรัพย์สินหรือสิ่งของเพื่อตอบแทนผู้ที่ช่วยเหลือให้สำเร็จตามประสงค์หรือทรัพย์สินสิ่งของ เพื่อจูงใจให้ผู้รับประพฤติปฏิบัติโดยมิชอบด้วยกฎหมายและผู้ให้ได้ประโยชน์จากการกระทำดังกล่าว เช่น เงิน บ้าน รถ การพาไปท่องเที่ยว

เมื่อได้รับทราบความหมายของคำว่าสินบนแล้ว เราไปดูกันว่า “สินบน” ได้มีผลกระทบตอประเทศไทยอย่างไรบ้าง ซึ่งผลสำรวจอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการทุจริตในประเทศไทยประจำปี ๒๕๖๓ โดยสำรวจครอบคลุมทุกกลุ่มธุรกิจในประเทศไทย พบว่า ในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๓๓ ของบริษัทในประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการทุจริตและอาชญากรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ โดยปัญหา “สินบนและการทุจริต” เป็นหนึ่งในอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่ภาคธุรกิจพบเจอมากที่สุด ร้อยละ ๓๑ รองลงมาจากกรรยกยอกทรัพย์สิน ร้อยละ ๔๗ และการทุจริตผ่านการจัดซื้อจัดจ้าง ร้อยละ ๓๓ ดังนั้น ภาคเอกชนไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ จนถึงผู้ค้ารายย่อย กิจการร้านค้าต่าง ๆ ต้องตระหนักในการกระทำหน้าที่ส่วนเกี่ยวข้องกับภาครัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐในการติดต่อค้าขาย เช่น มีการติดต่อค้าขายกับทางหน่วยงานของรัฐที่มาซื้ออุปกรณ์ต้องระมัดระวังการกระทำผิดเกี่ยวกับการให้สินบนเพื่อให้หน่วยงานของรัฐเลือกร้านค้าของตนในการจัดซื้อสินค้านั้น ๆ นอกจากนั้น ควรส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการให้สินบนว่า การกระทำใดถือว่เป็นความผิดฐานให้สินบน และหากมีการกระทำผิดเกิดขึ้นประชาชนผู้ให้สินบนต้องได้รับโทษอย่างไร

มาตรา ๑๔๔ ประมวลกฎหมายอาญา

“ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานสามชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำ อันมิชอบด้วยหน้าที่....”

เมื่อพิจารณาจากหลักเกณฑ์ทางกฎหมาย คำว่า การให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ มีความหมายอย่างไร

การให้ คือ มอบให้ หมายถึง มีการให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่น ๆ และเจ้าพนักงานได้รับเอาไว้

ขอให้ คือ เสนอให้ หมายถึง เสนอจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์แก่เจ้าพนักงาน แม้เจ้าพนักงานจะไม่ตกลงรับก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว

รับว่าจะให้ หมายถึง เจ้าพนักงานเป็นฝ่ายเรียก และผู้กระทำรับปากว่าจะให้สุดท้ายก็ไม่มีกรให้เลย การรับว่าจะให้ก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว แต่ถ้าผู้กระทำไม่รับปากว่าจะให้ตามที่เจ้าพนักงานเรียกร้อง ก็ไม่ถือเป็นการรับว่าจะให้ ไม่เป็นความผิดเลย

แล้วทรัพย์สินที่จะถือว่าเป็นสินบนนั้น มีลักษณะอย่างไรนั้น ขอยกตัวอย่าง เช่น ให้เงิน ทอง หุ่น รถยนต์ ที่ดิน โทรศัพท์ รวมถึงกระเช้า ของชำร่วยหรือขนมมณเฑียร อย่างหลังดูเหมือนเป็นน้ำใจ แต่ถ้าให้เพื่อจูงใจพนักงานก็เป็นความผิดได้

ประโยชน์อื่นใด เช่น ให้ใช้บริการต่าง ๆ ฟรี รับประทานอาหารฟรี นวดฟรี ฯลฯ

การให้ในที่นี้รวมถึงการให้สินบนผ่านตัวกลาง เช่น ภรรยาที่จดทะเบียนสมรสและไม่จดทะเบียนสมรส ญาติ หรือเพื่อนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ฯ หรือนิติบุคคลที่จ้าง เพื่อเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ โดยมีเจตนาเพื่อมอบให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐก็เป็นความผิดตามมาตรา

เมื่อได้รู้ความหมายของการให้และทรัพย์สินที่ใช้ในการให้แล้ว ขั้นตอนต่อไป มาดูกันว่าความหมายของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบตามมาตรา คือใคร

คำว่า เจ้าพนักงาน หมายถึง เจ้าพนักงานทั่วไป ไม่รวมถึงเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ อัยการ และพนักงานสอบสวน ซึ่งจะเป็นความผิดต่างหาก เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา นายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาล ฯลฯ ซึ่งการกระทำที่เป็นความผิดฐานให้สินบนนั้น จะต้องประกอบด้วย

๑. เจ้าพนักงานจะต้องมีหน้าที่ที่จะทำเรื่องนั้นตามกฎหมายกำหนดไว้
๒. ต้องเป็นการจูงใจให้กระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือไม่กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือประวิงการกระทำให้ล่าช้าอันมิชอบด้วยหน้าที่
๓. มูลเหตุจูงใจ ได้แก่ เพื่อจูงใจให้ทำ หรือประวิงการกระทำผิดกฎหมาย
๔. โทษตามวรรคนี้ ได้แก่ โทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ดังนั้น เอกชน ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของกิจการขนาดใหญ่ รวมถึงนิติบุคคลด้วย ตลอดถึงพ่อค้าแม่ค้า กิจการรายย่อย หากการดำเนินธุรกิจของตนต้องไปเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่กระทำการอันเป็นความผิดฐานให้สินบน ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดซึ่งจะเกิดผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ ระบบราชการ เกิดบรรยากาศที่ดีในการประสานงานติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ

สาระสำคัญความผิดฐานให้สินบนและความรับผิดของนิติบุคคลตามกฎหมาย ป.ป.ช. มาตรา ๑๗๖ และหลักการพื้นฐานในการกำหนดมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมของนิติบุคคลในการป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ

เมื่อได้รู้ถึงรายละเอียดของความผิดฐานให้สินบนเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญามาแล้ว ในขั้นตอนต่อไปจะเป็นการกล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับความผิดฐานให้สินบนและความรับผิดของนิติบุคคล ตามกฎหมาย ป.ป.ช. มาตรา ๑๗๖ ว่าในกรณีของกฎหมาย ป.ป.ช. เป็นกฎหมายที่เอาผิดใคร ใครบ้างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๗๖ ลักษณะของการกระทำผิดว่าเกี่ยวข้องกับภาคเอกชนอย่างไร รวมถึงหลักพื้นฐานในการกำหนดมาตรการของนิติบุคคลในการป้องกันการให้สินบน

ความผิดฐานให้สินบนและความรับผิดของนิติบุคคลตามกฎหมาย ป.ป.ช. มาตรา ๑๗๖

มาตรา ๑๗๖ ของกฎหมาย ป.ป.ช. เรื่องความผิดฐานให้สินบนและความรับผิดของนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์หลักของกฎหมาย เอาผิดกับ “ผู้ให้” สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐและส่งเสริมให้นิติบุคคลมีมาตรการป้องกันสินบนที่มีประสิทธิภาพ

มาตรา ๑๗๖ วรรคแรก

“ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่.....”

กฎหมายมาตรานี้เป็นการเอาผิดฝั่ง “ผู้ให้” สินบน ซึ่งจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ ซึ่งนิติบุคคลอาจเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย หรือนิติบุคคลตามกฎหมายต่างประเทศที่มาทำธุรกิจในประเทศไทยก็ได้ ในกรณีเจ้าหน้าที่ที่จะเป็นผู้รับสินบนตามมาตรา ๑๗๖ มีการกำหนดเพิ่มเติมจากกฎหมายอาญา ซึ่งใครบ้างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ มีความหมายดังนี้

เจ้าพนักงานของรัฐ หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ยกตัวอย่างเช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการ ป.ป.ช. ข้าราชการ นายองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเจ้าพนักงานไปรษณีย์ เป็นต้น

เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งด้านนิติบัญญัติบริหาร ปกครอง หรือตุลาการ ของรัฐต่างประเทศ และบุคคลใด ๆ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับหน้าที่ราชการให้แก่รัฐต่างประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่สำหรับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง มีตำแหน่งประจำหรือชั่วคราว และได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม

เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์การระหว่างประเทศ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากองค์การระหว่างประเทศให้ปฏิบัติหน้าที่ในนามขององค์การระหว่างประเทศนั้น

ซึ่งกรณีที่จะถือว่าเป็นความผิดตามมาตรา ๑๗๖ ประกอบด้วย

๑. เป็นกรณีเอาผิดกับผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้

๒. สินบน คือ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ในที่นี้

๒.๑ ทรัพย์สิน หมายถึง ทรัพย์สินและวัตถุไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ เช่น เงิน บ้าน รถ ฯลฯ

๒.๒ ประโยชน์อื่นใด เช่น การสร้างบ้านหรือตกแต่งบ้าน โดยไม่คิดราคาหรือราคาต่ำผิดปกติ การให้อยู่บ้านเช่าฟรี การปลดหนี้ การพาไปท่องเที่ยว

๓. มีเจตนาที่จะให้ และรู้ว่าผู้ที่ตนจะให้สินบนนั้นเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ

๔. เป็นการให้สินบนแก่เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ

๕. วัตถุประสงค์ในการให้สินบน (มูลเหตุจูงใจ) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

๖. การให้ที่จะเป็นความผิดตามมาตรา

๖.๑ เจ้าพนักงานของรัฐ ผู้รับสินบนจะต้อง “ มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการกระทำที่ต้องการจูงใจนั้น ” เช่น ผู้จัดการบริษัทก่อสร้าง มอบเงินให้นายกรัฐมนตรี เทศบาลเมือง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาอนุญาตให้ทำการก่อสร้างอาคารในเขตเทศบาล เพื่อจูงใจให้นายกเทศมนตรีอนุมัติให้ปลูกสร้างอาคารได้โดยเร็ว ทั้ง ๆ ที่หลักฐานการขออนุญาตก่อสร้างไม่ครบถ้วนที่จะอนุญาตได้ อันเป็นการมิชอบด้วยหน้าที่

๖.๒ การให้สินบนจะต้องเป็นการให้เพื่อจูงใจให้กระทำการ “ อันมิชอบด้วยหน้าที่ ” เช่น ให้เงินตำรวจเพื่อไม่ให้จับกุมผู้กระทำความผิด

๖.๓ การให้สินบนผ่านตัวกลาง เช่น คู่สมรสทั้งที่จดทะเบียนสมรส และไม่จดทะเบียนสมรส ญาติ หรือเพื่อนของเจ้าพนักงานของรัฐ หรือนิติบุคคลที่จ้างเพื่อเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจโดยมีเจตนาเพื่อมอบให้กับเจ้าพนักงานของรัฐก็เป็นความผิดตามมาตรา แม้ผู้ให้จะไม่ได้ให้สินบนแก่เจ้าพนักงานของรัฐ โดยตรงก็ตาม

๗. โทษตามวรรคนี้ ได้แก่ โทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗๖ วรรคสอง

“ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลและกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าว ไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนิติบุคคลนั้นมีความผิดตามมาตราและต้อง ระวังโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้น หรือประโยชน์ที่ได้รับ”

“นิติบุคคลตามวรรคสอง ให้ความความถึงนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและนิติบุคคลที่ตั้งตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย”

“บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามวรรคสอง ให้ความความถึงผู้แทนของนิติบุคคล ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคลนั้น ไม่ว่าจะมิหน้าที่และอำนาจในการนั้นหรือไม่ก็ตาม”

รายละเอียดหลักการพื้นฐานในการกำหนดมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมสำหรับนิติบุคคลในการป้องกันการให้สินบนเจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ

หลักการที่ ๑

การป้องกันการให้สินบนต้องเป็นนโยบายสำคัญจากระดับบริหารสูงสุด

ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคล (ให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการบริษัทประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เจ้าของกิจการ หรือกลุ่มบุคคล/บุคคลที่เทียบเท่า เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการริเริ่มและสนับสนุนให้นิติบุคคลมีมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะหากผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดไม่มีเจตนารมณ์ในการต่อต้านการให้สินบนหรือไม่เห็นด้วยกับการจัดทำมาตรการดังกล่าว นิติบุคคลก็อาจดำเนินการจัดทำมาตรการได้อย่างประสพผลสำเร็จ

นอกจากนี้ ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดเป็นผู้ก่อให้เกิดวัฒนธรรมภายในองค์กรในการต่อต้านการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเรียกว่า “Tone from the Top” กล่าวคือ นโยบายของผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุด จะเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับผู้บริหารระดับรองลงมา จนถึงพนักงานทุกระดับภายในองค์กร

ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคลควรแสดงเจตนารมณ์ที่เข้มแข็งชัดเจน และเห็นได้ชัดในการต่อต้านการให้สินบนผ่านนโยบายและการดำเนินธุรกิจ อีกทั้งผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุด ควรเป็นผู้ตัดสินใจหลักในกิจกรรมที่มีความเสี่ยงในการให้สินบน

แนวปฏิบัติที่ดี

บทบาทของบุคคลที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคลในการป้องกันการให้สินบน อาจแบ่งเป็น ๒ หน้าหลัก ได้แก่

๑. การสื่อสารที่แสดงออกถึงเจตนารมณ์ “การไม่ยอมรับอย่างสิ้นเชิง” ต่อการให้สินบนเจ้าพนักงานของรัฐ โดยผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดควรแสดงออกถึงการต่อต้านให้สินบนในทุกรูปแบบ ทุกเวลา โดยตรงหรือโดยอ้อม

๒. การมีส่วนร่วมของผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุด ในการจัดทำและการปรับใช้มาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบน การขับเคลื่อนมาตรการควบคุมภายในจำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนของผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งกระบวนการ ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดในการสนับสนุนมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนอาจทำได้หลากหลายรูปแบบ

หลักการที่ ๒

นิติบุคคลต้องมีการประเมินความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าพนักงานของรัฐ

เนื่องจากนิติบุคคลมีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นขนาด โครงสร้าง ประเภทสถานที่ประกอบธุรกิจ และลักษณะการดำเนินธุรกิจที่มีโอกาส ต้องเกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงานของรัฐทำให้มาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบน ไม่สามารถกำหนดให้เป็นแบบใดแบบหนึ่ง เพื่อนำไปปรับใช้กับนิติบุคคลทุกประเภทได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การประเมินความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าพนักงานของรัฐ จึงเป็นหลักการพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้นิติบุคคลสามารถออกแบบมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจของตน

ประเภทของความเสี่ยงในการให้สินบนที่นิติบุคคลควรนำมาพิจารณา อาจเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น ลักษณะกิจกรรมของธุรกิจของนิติบุคคลซึ่งมีโอกาสดังกล่าวต้องติดต่อหรือเกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงานของรัฐ มากน้อยต่างกัน รวมทั้งสถานที่นิติบุคคล ประกอบธุรกิจประเภทและขนาดของโครงการ หรือผู้ร่วมประกอบธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้ ความเสี่ยงอาจเกิดจากปัจจัยภายใน เช่น การขาดความร่วมมืออย่างจริงจังจากผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคล การขาดการสื่อสารและการอบรมเกี่ยวกับการต่อต้านการให้สินบน หรือนโยบายของบริษัทในการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษ เป็นต้น โดยหากนิติบุคคลพิจารณาความเสี่ยงในการให้สินบนครอบคลุมความเสี่ยงทั้งสองประเภทนี้ นิติบุคคลจะสามารถจัดทำมาตรการเชิงป้องกันหรือแก้ไขความเสี่ยงที่ครอบคลุมความเสี่ยงทั้งสองประเภทนี้ นิติบุคคลจะสามารถจัดทำมาตรการเชิงป้องกันหรือแก้ไขความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในธุรกิจของตนได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น

ทั้งนี้ เนื่องจากความเสี่ยงในการให้สินบนของนิติบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาจากหลายสาเหตุ เช่น ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การขยายกิจการ โครงการที่ได้จัดทำที่เกี่ยวข้องกับรัฐ ฯลฯ นิติบุคคลจึงควรจัดทำ การประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาแก้ไขปรับปรุงหรือพัฒนามาตรการควบคุมภายในให้สอดคล้องกับความเสี่ยงของการให้สินบนที่เปลี่ยนแปลงไปนั่นเอง

แนวปฏิบัติที่ดี

เมื่อนิติบุคคลต้องการจัดทำ การประเมินความเสี่ยงในการให้สินบนเจ้าพนักงานของรัฐ วิธีการประเมินความเสี่ยงอาจประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. การเตรียมแผนงาน ในขั้นแรกของการจัดทำมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบน ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดควรสนับสนุนให้การประเมินความเสี่ยงการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำมาตรการดังกล่าว บทบาทในขั้นตอนนี้ยังรวมถึงการจัดสรรทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรบุคคลผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ ตลอดจนเป็นผู้ควบคุมดูแลการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน

เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารแล้ว ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยง จึงวางแผนงานและขั้นตอนของการประเมินความเสี่ยงได้ เช่น การกำหนดแหล่งข้อมูล การออกแบบตารางที่ใช้เก็บข้อมูล หรือการกำหนดวิธีการประเมินความเสี่ยงที่อาจอยู่ในรูปแบบความเสี่ยงสูง ความเสี่ยงปานกลาง ความเสี่ยงต่ำ หรือการให้คะแนนเป็นตัวเลข เป็นร้อยละ เป็นต้น

๒. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

๓. การระบุความเสี่ยง

๔. การประเมินระดับความเสี่ยง

๕. การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการควบคุมความเสี่ยงที่มีอยู่และการประเมินความเสี่ยงที่คงเหลือ

๖. การนำข้อมูลจากการประเมินความเสี่ยงไปจัดทำมาตรการป้องกันการให้สินบนที่เหมาะสม และการ

รายงานผล

หลักการที่ ๓

มาตรการเกี่ยวกับกรณีมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นการให้สินบนต้องมีรายละเอียดที่ชัดเจน

กรณีมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งนิติบุคคล ควรกำหนดมาตรการให้มีรายละเอียดชัดเจน ได้แก่ ของขวัญ ค่ารับรอง การบริจาค เพื่อการกุศล และเพื่อพรรคการเมือง ค่าอำนวยความสะดวก เป็นต้น เนื่องจากกรณีเหล่านี้ยากต่อการพิจารณาว่าเป็นเพียงการให้ตามประเพณี วัฒนธรรม และมารยาททางสังคม หรือเป็นสินบน

แนวปฏิบัติที่ดี

เมื่อนิติบุคคลกำหนดมาตรการสำหรับกรณีมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นการให้สินบนเจ้าพนักงานของรัฐ ควรพิจารณาหลักเกณฑ์ เช่น

๑. นิติบุคคลควรศึกษากฎหมายไทย และกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่าย สำหรับกรณีที่มีความเสี่ยงสูงต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมกับกฎหมายที่ใช้บังคับกับนิติบุคคลและความเสี่ยงของธุรกิจ เช่น กรณีนิติบุคคลมีบริษัทแม่อยู่ในต่างประเทศฯ ซึ่งอาจมีการนำมาตรการป้องกันการให้สินบนของบริษัทแม่มาปรับใช้ โดยอาจมีกฎหมาย วัฒนธรรม และมาตรฐานในกรณีค่าใช้จ่ายเหล่านี้แตกต่างจากประเทศไทย เช่น มูลค่า ของขวัญหรือค่ารับรองที่สามารถให้แก่เจ้าพนักงานของรัฐหรือความชอบด้วยกฎหมายของค่าอำนวยความสะดวก เป็นต้น ในกรณีนี้นิติบุคคลจำเป็นต้องมีการแก้ไขหรือปรับใช้ให้เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจของตน

๒. นิติบุคคลควรจัดทำมาตรการเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อความชัดเจนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายดังกล่าว

หลักการที่ ๔

นิติบุคคลต้องนำมาตรการป้องกันการให้สินบนไปปรับใช้กับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล

เมื่อเกิดการขยายตัวทางธุรกิจ นิติบุคคลอาจมีความจำเป็นที่จะต้องมีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับบุคคลอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอาจอาศัยบุคคลเหล่านี้ให้กระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคลเหล่านี้ หมายรวมถึงบริษัทในเครือ กิจการร่วมค้า ตัวแทน ที่ปรึกษา ตัวกลางอื่น ๆ เป็นต้นซึ่งหากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคลเหล่านี้ให้สินบนแก่เจ้าพนักงานของรัฐเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคล นิติบุคคลอาจมีความรับผิดชอบด้วย ดังนั้น นิติบุคคลควรปรับใช้มาตรการป้องกันการให้สินบนครอบคลุมการดำเนินการของผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล แม้ว่าในบางกรณีนิติบุคคลอาจไม่มีอำนาจควบคุมเพียงพอที่จะปรับใช้มาตรการป้องกันการให้สินบนของตนเองกับบุคคลเหล่านั้น แต่นิติบุคคลก็ควรพยายามอย่างดีที่สุดให้อีกฝ่ายปรับใช้มาตรการที่มีมาตรฐานเทียบเท่ากัน

“ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคล” ตามหลักการข้อนี้ มุ่งเน้นไปที่ร่วมทำธุรกิจ หรือกระทำการเพื่อหรือในนามนิติบุคคล หรือบุคคลที่นิติบุคคลมีอำนาจควบคุม โดยนิติบุคคลอาจมีโอกาสดังกล่าวร่วมรับผิดชอบหากบุคคลเหล่านั้นให้สินบนเจ้าพนักงานของรัฐ “เพื่อประโยชน์ของนิติบุคคล” ตัวอย่างเช่น หากลูกค้าเพียงนำสินค้าหรือบริการของนิติบุคคลไปเป็นสินค้าแก่เจ้าพนักงานของรัฐ โดยเป็นการให้เพื่อประโยชน์ของลูกค้าเองไม่ใช่เพื่อนิติบุคคล นิติบุคคลก็จะไม่ต้องร่วมรับผิดชอบด้วย

แนวปฏิบัติที่ดี

นอกจากข้อสังเกตเกี่ยวกับการปรับใช้มาตรการกับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจกับนิติบุคคลตามที่กล่าวมาข้างต้น นิติบุคคลอาจพิจารณาแนวทางต่อไปนี้ไปปรับใช้ โดยอาจมีการปรับเปลี่ยนตามความสัมพันธ์หรืออำนาจควบคุมระหว่างนิติบุคคลและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ

หลักการที่ ๕

นิติบุคคลต้องมีระบบบัญชีที่ดี

ในการดำเนินธุรกิจบ่อยครั้งที่ระบบบัญชีซับซ้อนได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการปกปิดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบน ดังนั้น การจัดให้มีหรือพัฒนาระบบบัญชีที่มีความถูกต้อง แม่นยำ และมีความโปร่งใส รวมถึงมีกลไกการตรวจสอบเพื่อควบคุมระบบการรายงานทางการเงินที่สนับสนุนเป็นปัจจัยสำคัญของมาตรการควบคุมภายในของนิติบุคคลเพื่อป้องกันการให้สินบนที่มีประสิทธิภาพ

การมีระบบบัญชีที่ดีควรเริ่มแต่ระบบนโยบาย โดยผู้ที่อยู่ในระดับสูงสุดของนิติบุคคลต้องให้ความสำคัญต่อการที่ระบบบัญชีที่เป็นไปตามหลักความถูกต้อง ความโปร่งใส และตรวจสอบได้ และมีบทบาทในการตรวจสอบรายงานทางการเงินของนิติบุคคล เพื่อจะได้ทราบถึงความผิดปกติทางการเงิน

นอกจากนี้ ในขั้นตอนของการตรวจสอบ รวมถึงการจัดทำรายงานทางการเงินประจำปี นิติบุคคลควรมีวางแผนและกระบวนการตรวจสอบบัญชีภายในกิจการ รวมทั้งการตรวจสอบบัญชีภายนอกกิจการ ที่สอดคล้องกับระบบต่อต้านการให้สินบนของนิติบุคคล

หลักการที่ ๖

นิติบุคคลต้องมีแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับมาตรการป้องกันการให้สินบน

การบริหารทรัพยากรบุคคลที่ดีเป็นส่วนสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการให้สินบนภายในองค์กร นิติบุคคลต้องมีการผลักดันบุคลากรภายในองค์กรให้มีความตระหนักรู้และร่วมมือในการปฏิบัติตามมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบนของนิติบุคคลโดยเจตนากรณีในการต่อต้านการให้สินบนสามารถสะท้อนอยู่ในทุกขั้นตอนของหลักการบริหารทรัพยากรบุคคล นับตั้งแต่การจ้างงาน การเลื่อนตำแหน่ง การประเมินผลงาน การให้ค่าตอบแทน ตลอดจนการจัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรให้รับทราบและปฏิบัติตามมาตรการของนิติบุคคลได้อย่างถูกต้อง

หลักการที่ ๗

นิติบุคคลต้องมีมาตรการสนับสนุนให้มีการรายงานการกระทำผิดหรือกรณีมีเหตุที่น่าสงสัย

การรายงานการกระทำผิดหรือเหตุที่น่าสงสัย รวมทั้งการรายงานข้อบกพร่องของมาตรการควบคุมภายในเพื่อป้องกันการให้สินบน เป็นหลักการสำคัญที่จะช่วยให้นิติบุคคลสามารถป้องกันการกระทำผิดได้ทันเวลาที่ หรือยับยั้งความเสียหายที่อาจร้ายแรงมากยิ่งขึ้น หากปล่อยให้มีการกระทำผิดต่อไปโดยไม่ได้รับการแก้ไข อย่างไรก็ตามการที่อุปสรรคสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลภายในที่รู้เห็นการกระทำผิดไม่กล้าออกมาเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวนี้ ได้แก่ความเกรงกลัวต่ออิทธิพลของคนในองค์กร เช่น การถูกกลั่นแกล้ง คุกคาม การถูกให้ออกจากงาน การถูกกีดกันจากบุคลากรในองค์กร เป็นต้น ดังนั้น นิติบุคคลจึงต้องมีระบบการรายงานการกระทำผิด หรือกรณีมีเหตุที่น่าสงสัยที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงมาตรการคุ้มครองผู้ร้องเรียนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับบุคคลเหล่านั้นในการให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่

หลักการที่ ๘

นิติบุคคลต้องทบทวนตรวจสอบและประเมินผลมาตรการป้องกันการให้สินบนเป็นระยะ

เนื่องจากในการประกอบธุรกิจ นิติบุคคลอาจประสบกับความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในอยู่เสมอ ทำให้สถานการณ์และความเสี่ยงต่อการให้สินบน เจ้าพนักงานของรัฐเปลี่ยนแปลงไป เช่น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในและรูปแบบการประกอบธุรกิจ ตลาด การค้าการลงทุน ผู้ร่วมประกอบธุรกิจ กฎหมาย หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในระดับบริหารสูงสุดของนิติบุคคลควรจัดให้มีการตรวจสอบ และประเมินผลมาตรการป้องกันการให้สินบนเป็นระยะเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเพียงพอ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อพิจารณาว่าจะต้องมีการปรับปรุงมาตรการป้องกันการให้สินบนที่มีอยู่หรือไม่อย่างไร

